

Κυριακή της Αποκριάς: Η ημέρα που οι πολιτικοί μας θυμούνται τη Νάουσα

Συντάχθηκε απο τον/την Σερδαρίδη Σωτήρη
Τετάρτη, 05 Μάρτιος 2014 23:51

Την ημέρα που η Νάουσα μετρά σπιθαμή, σπιθαμή το μπόι και τη λεβεντιά των νεαρών Γενίτσαρων της, που με απaráμιλλο ενθουσιασμό και χάρη συνεχίζουν το ιστορικό δρώμενο για της πόλης, επιλέγουν να κάνουν την εμφάνιση τους σε αυτήν όλοι οι πολιτικοί μας άρχοντες.

Στριμώνονται στο δημαρχείο για μια χειραψία και δυο φωτογραφικά κλικ, γυρνάνε στην πόλη και μοιράζουν χαμόγελα και υποσχέσεις για το αύριο. Οι ίδιοι άνθρωποι που χρόνια τώρα δεν δίνουν δεκάρα για την μαράζωμα και την σταδιακή υποβάθμιση της Νάουσας, γυρνάνε να μαζέψουν ψήφους και κολακείες από αχρείους. Με μια εμφάνιση ξεπλύνουν τις ευθύνες τους για τον δεύτερο «χαλασμό» της Νάουσας.

Βουλευτές και υποψήφιοι περιφερειάρχες σαν καλοστεκούμενος θίασος κάνουν τουρνέ στις πόλεις και τα χωριά, αδιαφορώντας για τα προβλήματα του τόπου, αγνοώντας την μάχη της καθημερινότητας του συμπολίτη μας για ένα κομμάτι ψωμί. Πού ήταν οι κύριοι όταν ξεψυχούσαν οι κάτοικοι της Νάουσας περιμένοντας ένα ασθενοφόρο; Που είναι οι κύριοι όταν το νοσοκομείο Νάουσας μόλις πριν πέντε μέρες, αξιολογήθηκε ως ένα από πέντε νοσοκομεία της χώρας με την χαμηλότερη δυναμικότητα κλινών λόγω των αμέτρητων

Κυριακή της Αποκριάς: Η ημέρα που οι πολιτικοί μας θυμούνται τη Νάουσα

Συντάχθηκε απο τον/την Σερδαρίδη Σωτήρη
Τετάρτη, 05 Μάρτιος 2014 23:51

ελλείψεων του; Που ήταν όταν έφευγε από τη Νάουσα το πανεπιστημιακό τμήμα; Πού ήταν όταν οι Ναουσαίοι ερχόντουσαν σε σύγκρουση με τις δυνάμεις των Μ.Α.Τ για να κρατήσουν την εφορία ζωντανή; Που είναι όταν η ανεργία στη Νάουσα έχει χτυπήσει κόκκινο την τελευταία πενταετία; Που ήταν όταν 140 οικογένειες συμπολιτών μας ζούσαν δίχως ηλεκτρικό ρεύμα;

Αναρωτήθηκαν ποτέ πόσα θύματα θα μετρούσαμε αν δεν έτρεχε η πυροσβεστική υπηρεσία σε κάθε περιστατικό που συμβαίνει στον δήμο μας; Έψαξαν ποτέ να δουν που πήγε το μεγαλείο της άλλοτε ακμάζουσας Νάουσας; Σκέφτηκαν ποτέ γιατί οι αγρότες κατέβηκαν στα μπλόκα όντας στα όρια της ανέχειας; Ρώτησαν πόσες μάνες δεν έχουν να δώσουν γάλα στα παιδιά τους; Πόσοι συνταξιούχοι κλαίνε για τις θυσίες και τους κόπους μια ζωής μπροστά στην πενιχρή τους σύνταξη; Πόσα νέα σπουδαγμένα παιδιά φεύγουν μετανάστες για αποκτήσουν και αυτά δικαίωμα στο όνειρο; Αδιαφορία και ναι σε όλα, πιστοί στο κόμμα και τα μνημόνια, πιστοί στις εντολές των αφεντικών τους, άξιοι απόγονοι ανίκανων πολιτικών που για αιώνες μαστίζουν την χώρα. Δίπλα στην λεβεντιά των ημερών η ξεφτίλα της πολιτικής σκηνης. Αλλά μάλλον κάπου κάνω λάθος, δεν είδα ούτε έναν από εμάς να αντιδρά, να ζητάει να πράξουν αυτά που τους υποσχέθηκαν στις εκλογές, να φέρουν την ανάπτυξη στη χώρα, να δούμε επιτέλους γαλάζιο ουρανό. Μάλλον όλα πάνε καλά... Ίσως μόνο εγώ να κάνω ακόμα εικόνα το καρφωμένο στα κάγκελα παιδί να περιμένει μάταια το ασθενοφόρο...